

ДОНА ЛЮКРЕЦИЯ

Кое ?

ГУБЕТТА

Опашка-та на дѣвола трѣба да бѣде добръ срасната на гърбъ-тъ, за да противостои на тѣзи, кои-го ѣхъ теглятъ непрестанно !

ДОНА ЛЮКРЕЦИЯ

За всичко ся смѣешъ, Губетта.

ГУБЕТТА

Всѣкы си има по единъ особенъ обычай.

ДОНА ЛЮКРЕЦИЯ

Мыслижъ че идѣтъ. — Не забравяй нищо.

[Тя влиза въ палатъ-тъ отъ низката врата, която е подъ балконъ-тъ].

НОЗОРИЩЕ II.

ГУБЕТТА, самъ.

Що е този Дженаро ? И що ѣ трѣба толко. Истинжъ че незнаѣхъ всичкы-тъ ѣ тайны ; нѣ тя подбужда любопытство-то ми. И за Бога, понеже нѣма повѣреніе на мене този пѣтъ, да си чака тя че щѣ ѣ служѣхъ въ този случай ; да ся извлече както знае отъ това сплитаніе съ Дженаро. Нѣ чудно нѣщо, какъ тѣѣ да обыча този челоуѣкъ една жена, която е дѣщеря на Родериго Борджія и на Ваноцза, въ жилы-тъ на коѣхъ-то тече царска крѣвъ и папска крѣвъ ! Госпожа Люкреція захваща да става платоническа ! Отсега вече нѣма да ся чудѣхъ на нищо даже и кога-то ми кажѣтъ че папа-та Александръ Сиксъ вѣрва въ Бога !

[Гледа въ ближнѣтъ улицѣ.]